

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 25 września 1954 r. Nr 16 Poz. 106—112

TREŚĆ

106

ZARZĄDZENIE Nr 179
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 sierpnia 1954 r.

w sprawie zaliczania maszyn i sprzętu budowlanego do właściwych grup.

(L. dz. ZMiU/DMB/10731/54)

W związku z uchwałą Nr 97/54 Prezydium Rządu z dnia 23 lutego 1954 w sprawie gospodarki remontowej w budownictwie (Mon. Pol. Nr. A-44, poz. 631), w celu jednolitego zaliczania maszyn i sprzętu budowlanego do właściwych grup i prowadzenia dla nich odpowiednich dokumentów ewidencyjnych, jak paszporty (książka maszyny budowlanej, książka sprzętu budowlanego lub karty maszyn budowlanych), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie podziału na grupy maszyn i sprzętu budowlanego, stanowiącą załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Instrukcja, o której mowa w § 1, obejmuje maszyny i sprzęt budowlany podstawowy, z wyłączeniem obrabiarek do metali i do drewna oraz maszyn i urządzeń w zakładach stałych.

§ 3. Maszyny i urządzenia stanowiące wyposażenie zakładów stałych, powinny być ewidencjonowane na zasadach podanych w instrukcji stanowiącej załącznik Nr 2.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 sierpnia 1954 r.

Minister w/z **J. Żakowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 179 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23.VIII 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie podziału na grupy maszyn i sprzętu budowlanego.

1. Maszyny i sprzęt budowlany należy zaliczyć do jednej z podanych niżej grup:

I. Grupa: maszyny i sprzęt cieżki
II. Grupa: maszyny i sprzęt średni
III. Grupa: maszyny i sprzęt lekki
IV. Grupa: sprzęt lekki masowy.

2. Dla każdej z podanych w ustępie 1. grup należy prowadzić odpowiedni paszport „KMB" — książkę maszyny budowlanej, „KSB" — książkę sprzętu budowlanego, lub „kartę" — wzór Bm 10, Bm 11 Centrali Wydawniczej Druków.

3. Do grupy I — maszyny i sprzęt ciężki, dla których nanależy prowadzić „KMB" (książkę maszyny budowlanej w/g wzoru CBOM Nr 191) lub „KSB" (książkę sprzętu budowlanego w/g wzoru byłego CSB) zalicza się:
   1) Agregaty siły i światła o mocy powyżej 15, 45 KW/20 KM,
   2) Ciągniki na gąsienicach.
   3) Dźwigi samochodowe, (jak np. Deybroock, Chevrolet)
   4) Kafary mechaniczne
   5) Koparki wszelkich typów
   6) Kotły parowe do celów budowlanych o ciśn. powyżej 0,5 atm.
   7) Kruszarki z silnikiem o mocy ponad 20 KM
   8) Lokomotywki spalinowe
   9) Lokomobile parowe i spalinowe
   10) Ładowarki (samoładowarki)
   11) Łamacze z silnikiem o mocy ponad 20 KM
   12) Maszyny do budowy dróg z silnikiem o mocy ponad 20 KM.
   13) Maszyny do obróbki kamienia z silnikiem o mocy ponad 20 KM.
   14) Młyny do kruszywa z silnikiem o mocy ponad 20 KM.
   15) Parowozy (lokomotywki parowe).
   16) Pompy do betonu.
   17) Pompy do zapraw (wydajności od 6 m³/godz.).
   18) Pogotowia techniczne samojezdne i przyczepne.
   19) Równiarki motorowe.
   20) Silniki spalinowe ponad 20 KM.
   21) Silniki elektryczne ponad 15,45 KW (20 KM).
   22) Spycharki.
   23) Sprężarki wyburzeniowe i przemysł. o wyd. ponad 3 m³/min.
   24) Transformatory powyżej 20 KVA.
   25) Ubijarki mech. z silnikiem o mocy ponad 20 KM.
   26) Walce mechaniczne ponad 3 tony.
   27) Zgarniarki.
   28) Żurawie stałe (np. Faure, Derrick).
   29) Żurawie przesuwne (Migal, Perbal).
   30) Żurawie wieżowe samoprzesuwne po szynach (Loeb, Wolf, SBK-1, Baumeister, Bauhelfer, BK-1 itp.).
   31) Żurawie samojezdne kołowe, gąsienicowe i samochodowe (np. Neal, Pazdziernik 36, Berbolagen, Zis, Jaz, Star, Lima, Dier itp.).

4. Do grupy II — maszyny i sprzęt średni, dla których należy prowadzić „KSB" (książkę sprzętu budowlanego) zalicza się:

1) Agregaty siły i światła o mocy do 15, 45 KW (20 KM).
2) Aparaty do malowania natryskowego (zespół).
3) Betoniarki o pracy okresowej
4) Betoniarki o pracy ciągłej.
5) Betoniarki przeciwbieżne.
6) Giętarki mechaniczne (do żel. zbrojeń do szyn itp).
7) Gwinciarki mechaniczne do rur.
8) Kotły mech. do gotowania masy bitumicznej (przewożne i stałe (np. Reiser, Henne itp).
9) Kotły do podgrzewania i rozwożenia masy bitumicznej (na masywach lub pneumatykach).
10) Kruszarki z silnikiem o mocy do 20 KM.
11) Maszyny do obróbki kamienia z silnikiem o mocy do 20 KM.
12) Mieszarki do zapraw.
13) Młyny do kruszywa z silnikiem o mocy do 20 KM.
14) Nożyce mech. do żelaza zbrojeniowego.
15) Łamacze z silnikiem o mocy do 20 KM.
16) Piece do suszenia budynków (Deuba).
17) Piece do suszenia kruszywa (Schreibera).
18) Piły mech. do cięcia rur.
19) Pompy mech. do wody czystej i brudnej.
20) Płuczki do żwiru i piasku.
21) Przenośniki taśmowe.
22) Pustaczarki i ceglarki mechaniczne.
23) Równiarki przyczepne.
24) Sortowniki — przesiewniki mech.
25) Silniki spalinowe o mocy do 20 KM.
26) Silniki elektryczne o mocy do 15, 45 KW (20 KM).
27) Skrapiarki.
28) Spawarki.
29) Sprężarki o wyd. do 3 m³/min.
30) Stoły wibracyjne.
31) Suwnice (bramowe, kozłowe itp.).
32) Torkretnice.
33) Tynkownice (pompy o wyd. 1, 2 i 3 m³/godz.).
34) Transformatory do 20 KVA.
35) Ubijarki mech. z silnikiem o mocy do 20 KM.
36) Walce drogowe mech. do 3 ton. i przyczepne.
37) Wciągarki mech. cierne i trybowe.
38) Wieże kafarowe.
39) Wózki samojezdne akumulatorowe.
40) Wyciągi budowlane (windy) jedno, dwumasztowe i szybowe).
41) Wytwornice acetylenowe.
42) Zespoły smarownicze mechaniczne na podwoziu.
43) Zrywarki.
44) Żurawie rurowe T-108 (Pionier).

5. Do grupy III — maszyny i sprzęt lekki, dla których należy prowadzić „kartę maszyny budowlanej” wzór Bm 10 zalicza się:

1) Aparaty do ręcznego malowania klejowego (pompka ręczna, hydronetka, wąż i końcówka).
2) Baby kafarowe wolnospadowe (luźne).
3) Beczkowozy.
4) Cykliniarki mechaniczne.
5) Dłutownice elektryczne.
6) Giętarki hydrauliczne ręczne do rur.
7) Gryzarki mech. ręczne do drzewa.
8) Kafary ręczne.
9) Kotły do gotowania smoły.
10. Kuźnie polowe elektryczne, nożne i ręczne.
11) Maszynki do prostowania i wyciągania gwoździ.
12) Maszyny do czyszczenia cegieł.
13) Maszyny do wyrobu cegieł i pustaków (poruszane nożnie lub ręcznie).
14) Młoty pneumatyczne, elektryczne i spalinowe.
15) Młynki do farb.
16) Naciągarki.
17) Nożyce do żelaza zbrojeń. ręczne.
18) Nożyce ręczne elektr. do blachy
19) Nitowniki mechaniczne.
20) Piły tarczowe mech. (do drzewa, kamienia itp.).
21) Pistolety natryskowe.
22) Pompy do wody ręczne „Żabki”.
23) Pompy probiercze do prób CO.
24) Pompy probiercze do prób ciśń. gazu.
25) Przyrządy pomiarowe (teodolity, niwelatory itp.).
26) Strugi mechaniczne ręczne.
27) Szlifierki do lastrico.
28) Szlifierki do parkietów.
29) Trójnogi studzienne.
30) Wciągarki kozłowe ręczne (lebiodki).
31) Wciągniki łańcuchowe elektr. i ręczne.
32) Wentylatory elektr. kowalskie itp.
33) Wibratory przyczepne.
34) Wibratory powierzchniowe.
35) Wibratory zanurzalne.
36) Wiertarki mech. ręczne i stołowe.
37) Wózki wywrotki wąskotorowe.
38) Wózki platforemki wąskotorowe.
39) Wózki dłużycowe wąskotorowe.
40) Wózki do butli.
41) Wozy mieszkalne.
42) Zbiorniki na paliwo na podwoziu kołowym.
43) Zbiorniki na wodę (cysterny).
44) Żurawiki przyścienne bociany, okienne itp.

6. Do grupy IV — sprzęt budowlany masowy, dla którego należy prowadzić „kartę masowego lekkiego sprzętu budowlanego” wzór Bm 11 zaliczamy:

1) Drabiny wiedeńskie.
2) Dźwigniki (lewary).
3) Giętarki ręczne.
4) Obrotnice.
5) Pojemniki do betonu i zapraw.
6) Rozjazdy.
7) Rusztowania rurowe.
8) Szyny luzem.
9) Tory patentowe.
10) Wielokrążki linowe.
11) Zblocza.

7. Dla wszystkich grup maszyn i sprzętu budowlanego należy prowadzić kartę pomocniczą — wzór Bm 12 (CWD), która powinna obejmować zbiorczo maszyny i sprzęt budowlany wg. asortymentu, rodzaju i wielkości charakterystycznych.
8. Silniki spalinowe i elektryczne, stanowiące napęd maszyn i sprzętu bud., powinny być ewidencjonowane w odrębnym paszporcie.
Odrębna paszportyzacja silników napędowych konieczna jest z uwagi na ujednolicenie ewidencji silników, będących przy maszynach rezerwowych składowanych w magazynach oraz prowadzenie dla nich zapisów o zaistniałych awariach, remontach itp.

U w a g a:

a) Silniki pomocnicze w maszynach budowlanych, jak np. rozrusznik spalinowy silnika głównego w spycharce, rozrusznik spalinowy silnika głównego niektórych typów sprężarek (Armstrong) należy ewidencjonować razem w paszporcie silnika głównego.
b) Paszportu nie należy wystawiać na silniki stanowiące nierozłączną całość z maszyną-sprzętem, gdzie wymiana silnika na inny ze względów technicznych nastąpić nie może.
Do maszyn takich zalicza się:
spawarki elektryczne, ubijaki spalinowe i elektr., cykliniarki, strugi elektryczne itd.
c) Dla wyjaśnienia podaje się, że sprzęt o budowie nieskomplikowanej jak np. wózki kolejowe, beczkowozy, zbiorniki na paliwo na podwoziach, wozy mieszkalne itd. umieszczono w wykazie sprzętu lekkiego. Jednostki takie nie wymagają szczegółowego notowania danych ewidencyjnych jak w systemie paszportowym — wystarczające jest dla nich prowadzenie kart.
d) Ewidencja, o której mowa w instrukcji, powinna objąć również inne niewymienione w w/w wykazach maszyny i sprzęt budowlany stanowiący majątek przedsiębiorstwa.

9. Stosownie do przepisów § 11 Uchwały Nr 200 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie usprawnienia obsługi, konserwacji i eksploatacji maszyn i sprzętu budowlanego typu ciężkiego (Monitor Polski Nr A-29 poz. 424) obowiązują następujące zasady co do wydawania paszportów dla maszyn i sprzętu typu ciężkiego:
1) koordynację paszportyzacji prowadzi Centralny Zarząd Gospodarki Maszynami (CZGM), dawniej Centralne Biuro Obrotu Maszynami (CBOM);
2) dla nowych ciężkich maszyn i sprzętu budowlanego rozprowadzanego przez CZGM, a pochodzącego z importu — paszporty wydaje CZGM;
3) dla nowych ciężkich maszyn i sprzętu budowlanego pochodzącego z produkcji krajowej, zagospodarowywanego przez CZGM — paszporty wydaje producent;
4) przy imporcie indywidualnym maszyn ciężkich i sprzętu budowlanego zagospodarowywanych przez CZGM — paszport wystawia Przedsiębiorstwo Zao-

patrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego na podstawie otrzymanych dokumentów;

5) dla maszyn ciężkich i sprzętu budowlanego produkcji krajowej i pochodzących z importu, które nie przechodzą przez CZGM, paszporty wydaje ta instytucja, przez którą te maszyny i sprzęt przechodzi (np. Motoimport, Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego, Elektrim, Biuro Sprzedaży Narzędzi itp.).

10. Maszyny i sprzęt budowlany średni powinien być zaopatrzony w paszporty „KSB" (Książkę Sprzętu Budowlanego) przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego B.M.

11. Dla maszyn i sprzętu budowlanego lekkiego — karty wzór Bm 10 (Centrali Wydawniczej Druków) założą ewidencjonujące je jednostki.

Załącznik Nr 2 do Zarządzenia Nr 179 Ministra Budownictwa M. i O. z dn. 23.VIII 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie podziału na grupy maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie zakładów przemysłowych — prefabrykacji, dotycząca maszyn i urządzeń nie wymienionych w załączniku Nr 1.

A. Maszyny i urządzenia zakładów przemysłowych dzielą się na niżej podane grupy:

I. maszyny i urządzenia ciężkie
II. maszyny i urządzenia średnie
III. maszyny i urządzenia lekkie
IV. maszyny i urządzenia lekkie masowe.

B. Dla wyżej podanego sprzętu należy prowadzić następujące paszporty:

gr. I — maszyny i urządzenia ciężkie — książkę maszyny budowlanej (KMB), lub książkę sprzętu budowlanego (KSB).
gr. II — maszyny i urządzenia średnie — książkę sprzętu budowlanego (KSB).
gr. III — maszyny i urządzenia lekkie — kartę wzór Bm-10 (Centrali Wydawniczej Druków).
gr. IV — maszyny i urządzenia lekkie masowe — kartę wzór Bm-11 (Centrali Wydawniczej Druków).

Przy zakładaniu paszportów dla zakładów stałych należy posługiwać się załącznikiem Nr 1, który obejmuje sprzęt typowy budowlany oraz załącznikiem Nr 2.

C. Podział maszyn i urządzeń na grupy:

Do grupy I — maszyny i urządzenia ciężkie zalicza się:

1) Autoklawy
2) Dźwigi suwnicowe
3) Kotły parowe przemysłowe
4) Krajalnice mechaniczne
5) Młyny młotkowe i rurowe
6) Parowozy normalnotorowe
7) Przesuwnice.

Do gruy II — maszyny i urządzenia średnie zalicza się:

1) Elewatory kubełkowe
2) Elewatory ekshaustory (wyciągi)
3) Mieszarki jezdne i stałe do gazobetonu
4) Mieszarki do wapna
5) Mieszarki do odpadów
6) Naciągarki do strunobetonu
7) Piece elektryczne i suszarki
8) Piły mechaniczne do cięcia bloków i płyt zbrojonych
9) Podgrzewacze piasku
10) Pompy mech. do oleju i wapna
11) Prasy mechaniczne i ręczne (z wyjątkiem pras do obróbki metali)
12) Skrzynki przekładniowe
13) Transportery ślimakowe
14) Skrepery z osprzętem
15) Wagi automatyczne
16) Wagi kolejowe
17) Wagi wozowe.

Do grupy III — maszyny i urządzenia lekkie zalicza się:

1) Dachówczarki mechaniczne
2) Łopaty mechaniczne
3) Formy do płyt zbrojonych gazobet.
4) Formy do bloków gazobet.
5) Lodówki
6) Mieszarki do aluminium
7) Przetwornice napięcia
8) Prostowniki selenowe i rteciowe
9) Rozdzielacze cementu (z osprzętem)
10) Stoły spawalnicze
11) Wózki do form
12) Wózki do krajalnic
13) Wózki do butli, rur, belek DMS itp.
14) Zbiorniki pracujące pod ciśnieniem (z wyjątkiem autoklawów).

Do grupy IV — maszyny i urządzenia lekkie masowe zalicza się:

1) Dachówczarki ręczne
2) Dozowniki
3) Krajalniki
4) Rolki sterujące
5) Silosy metalowe i drewniane
6) Zasilacze
7) Zbiorniki ruchome i stałe
8) Zbiorniki wibracyjne do odpadów
9) Zbiorniki do płynu antykorozyjnego
10) Zbiorniki przejściowe cementu itp.

107

ZARZĄDZENIE Nr 181

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 sierpnia 1954 r.

w sprawie przestrzegania zasad wydawania mleka i innych napoi w zakładach pracy.

(L. dz. G.I.-BHP/54)

W celu uregulowania i ujednolicenia zasad wydawania mleka i innych napoi w zakładach pracy, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zarządza się, co następuje:

§ 1. We wszystkich zakładach pracy, w których wydaje się pracownikom mleko i inne napoje, należy kierować się zasadami instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Nadzór nad przestrzeganiem wytycznych, zawartych w instrukcji należy do kierownika zakładu pracy lub do osoby przez niego wyznaczonej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 30 sierpnia 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załacznik do zarządzenia Nr 181 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24.VIII 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie przestrzegania zasad higieny przy wydawaniu mleka i innych napoi w zakładach pracy.

Wszystkie zakłady pracy, w których wydaje się pracownikom mleko oraz inne napoje, obowiązane są przestrzegać następujących zasad:

§ 1. 1. Mleko powinno być zabezpieczone przed zanieczyszczeniem, zakażeniem i skwaszeniem.

2. Mleko do spożycia może być wydawane tylko po przegotowaniu.

§ 2. Gotowanie mleka powinno się odbywać w kuchni, przeznaczonej specjalnie do tego celu, lub w kuchni stołówki przyzakładowej odpowiednio przystosowanej.

§ 3. 1. Kuchnia powinna być umieszczona zdala od miejsc ustępowych i śmietników. Nie może ona również pozostawać w zasięgu niekorzystnych warunków, wynikających z charakteru pracy w zakładzie, za-

pylenia, czadu, innych szkodliwych składników powietrza itp.
2. Kuchnia powinna posiadać otwierane okno w lecie siatki, dobrą wentylację i oświetlenie. Ściany kuchni powinny być do wysokości 1,8 mtr. od podłogi wyłożone kafelkami, lub malowane olejno w jasnych kolorach. Podłoga powinna być z materiału łatwego do zmywania, bez dziur i szpar.

§ 4. Niezbędne wyposażenie kuchni powinno się składać z:
1. płyty kuchennej węglowej, gazowej lub elektrycznej,
2. bojlera lub kotła do grzania wody,
3. kotłów lub odpowiedniej wielkości garnków do gotowania mleka oraz sprzętu potrzebnego przy wydawaniu mleka (miarki, czerpaki, sitka, lejki itp.),
4. stołu lub szerokiej ławki do składania brudnych naczyń do mycia,
5. zlewo-zmywaka do mycia naczyń,
6. szafy na czyste naczynia,
7. stołu służącego do nalewania mleka i składania czystych naczyń w czasie wydawania mleka,
8. umywalni, ręcznika i mydła dla pracowników kuchni i osób zatrudnionych przy rozdawaniu mleka,
9. skrzyni szczelnej i nakrywanej, przeznaczonej na jednodniowe zapotrzebowanie węgla w przypadku używania węgla do gotowania.

§ 5. W celu zabezpieczenia napoi przed zanieczyszczeniem oraz utrzymania czystości, kuchnia powinna posiadać dwa okienka, jedno do wydawania mleka, a drugie do przyjmowania brudnych naczyń, które mają być myte w kuchni.

§ 6. 1. Kuchnia powinna być zaopatrzona w dostateczną ilość zimnej i gorącej wody, zdatnej do picia i potrzeb gospodarskich.
2. W zakładach pracy, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne należy w urządzenia te zaopatrzyć kuchnię.
3. W braku instalacji wodociągowej, należy kuchnię zaopatrzyć w beczki z dopasowanymi pokrywami, służącymi tylko do przechowywania wody, i w czerpak przeznaczony wyłącznie do nabierania wody.

§ 7. Mleko dostarczone do zakładu powinno odpowiadać wszystkim warunkom mleka konsumcyjnego i nadawać się do gotowania.

§ 8. Jeżeli zachodzi konieczność wydawania mleka dla kilku zmian roboczych, należy je przechowywać po przegotowaniu i szybkim ochłodzeniu, w higienicznych warunkach, w temperaturze 10—12°, w naczyniach zamkniętych.

§ 9. 1. Do gotowania, przechowywania i przenoszenia mleka, nie wolno używać garnków lub kotłów miedzianych i żelaznych, niepobielanych, cynkowych i ocynkowanych lub emaliowanych ze zniszczoną emalią.
2. Kotły miedziane lub żelazne należy pobielać w miarę zużycia pobiały, nie rzadziej jednak jak 2 razy w roku.
3. Pobiała naczyń nie może zawierać związków szkodliwych dla zdrowia.
4. Świeżo pobielony kocioł, należy przed użyciem do gotowania mleka wygotować wodą.

§ 10. Spożywanie mleka na stanowisku roboczym oraz picie ze wspólnych naczyń jest zabronione.

§ 11. Konsumpcja mleka powinna się odbywać w pomieszczeniu specjalnym do tego celu przeznaczonym, wyposażonym w stoły i ławki lub krzesła. Pomieszczenie to musi być utrzymywane we wzorowej czystości.

§ 12. Mleko po przegotowaniu tylko wyjątkowo może być przenoszone do spożycia na oddziały, jeżli posiadają one warunki określone w § 11.

§ 13. Do przenoszenia mleka wolno używać jedynie naczyń zamkniętych a mianowicie:
1. zamknięte butelki mleczarskie,
2. konwie szczelnie zamykane i zaopatrzone w krany.

§ 14. 1. Wszelkie naczynia służące do gotowania, przechowywania, odmierzania i wydawania mleka, powinny być codziennie starannie myte i osuszane.
2. Naczynia służące do przenoszenia mleka, powinny być niezwłocznie po opróżnieniu zwracane do kuchni i możliwie zaraz myte, osuszane i należycie przechowywane.
3. Mycie naczyń do picia mleka powinno się odbywać w gorącej wodzie bieżącej lub w trójgniazdowym zlewo-zmywaku (w 3-ch kolejno zmienianych wodach)
4. Do mycia butelek należy używać szczotek włosianych.

§ 15. Nieprzenośne kotły powinny być natychmiast po przegotowaniu mleka opróżnione i umyte gorącą wodą i szczotką ryżową, a następnie bardzo starannie płukane wrzącą wodą.

§ 16. Wszystkie pomieszczenia i sprzęt służący do wydawania mleka powinny być utrzymywane we wzorowej czystości.

§ 17. Osoby zatrudnione przy gotowaniu i wydawaniu mleka podlegają badaniom lekarskim oraz badaniom na nosicielstwo durów i durów rzekomych, zgodnie z obowiązującymi przepisami sanitarnymi.

§ 18. Pracownicy zatrudnieni przy gotowaniu i wydawaniu mleka są obowiązani:
1. przedkładać aktualne świadectwa lekarskie, które powinny być przechowywane w zakładzie,
2. nosić przy pracy czystą odzież ochronną,
3. przestrzegać przy pracy wymagania higieny i dbać o czystość i higienę osobistą.

§ 19. Zakład pracy powinien przeznaczyć dla pracowników kuchni podręczną, zamykaną szafę na odzież ochronną i wierzchnią, zwłaszcza wtedy, gdy szatnia ogólna jest oddalona od kuchni.

§ 20. Odzieży ochronnej, używanej przy gotowaniu i wydawaniu mleka nie wolno przechowywać w ogólnej szatni pracowniczej, lecz w oddzielnych szafach w ten sposób, aby niestykała się z inną odzieżą i przedmiotami osobistego użytku.

§ 21. Kawa lub inne napoje wydawane poza jadalnią, powinny być przenoszone z kuchni w naczyniach zamkniętych łatwych do mycia i zaopatrzonych w krany czerpalne.

§ 22. Naczynia z napojem powinny być tak umieszczone, aby krany znajdowały się na wysokości 2 m, nad podłogą.

§ 23. Naczynia te powinny być codziennie starannie myte.

§ 24. Obok naczynia z napojem należy umieścić krótkie pouczenie zawierające następujące najważniejsze zasady higieny, które obowiązują osoby korzystające, a mianowicie:
1. baniek nie należy otwierać, lecz napoje nalewać przez kran,
2. napoju nie wolno pić bezpośrednio z kranu,
3. nie pić ze wspólnego kubka,
4. w pobliżu naczynia z napojem należy starannie przestrzegać czystości,
5. napój niedopity wylewać do zlewu lub do wiadra z przykryciem.

108

ZARZĄDZENIE Nr 184

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 sierpnia 1954 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach badawczych, projektowych i doświadczalnych dotyczących pierwszych wielkopłytowych budynków.

(L. dz. D.XIII/3/2622/54)

W celu zapewnienia realizacji zadań przewidzianych uchwałą Nr 58 Prezydium Rządu z dnia 6.II.1954 r. w sprawie przygotowania masowego uprzemysłowionego budownictwa z dużych elementów, na podstawie § 4 pkt 1 powołanej wyżej uchwały zarządza się, co następuje:

§ 1 Wprowadza się specjalne zasady wynagradzania:
a) w Biurze Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego — w zespole projektowym budownictwa prototypowego (wielkopłytowego),
b) w Oddziale Doświadczalnym produkcji elementów wielkopłytowych przy Zakładach Produkcji Elementów Bu-

dowlanych Nr 1 nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego,

c) na budowie doświadczalnej obiektu wielkopłytowego, nadzorowanej przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego — Warszawa.

I. Zasady wynagradzania w Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Miejskiego.

§ 2. Dział produkcyjny zajmujący się projektowaniem budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) obejmuje pracownie małe liczące od 7 do 13 etatów i duże powyżej 13 etatów oraz zespoły liczące minimum 3 etaty włącznie z kierownikiem zespołu.

§ 3. 1. Kierownik działu projektowego budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) oraz kierownicy pracowni i zespołów mogą otrzymać premię za wskaźnik „B" (jakość) i wskaźnik „C" (oszczędność) przy zastosowaniu współczynnika premiowego do 2,0.

2. Projektanci budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) mogą otrzymać premię za wskaźnik „B" (jakość) i wskaźnik „C" (oszczędność) przy zastosowaniu współczynnika premiowego do 1,5.

3. Asystenci budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) mogą otrzymać premię za wskaźnik „B" (jakość) przy zastosowaniu współczynnika premiowego do 1,2.

§ 4. Premie za jakość i oszczędność przy zastosowaniu podwyższonych współczynników wymienionych w § 3 przyznaje Dyrektor Biura Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego na wniosek Rady Technicznej.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni przy projektowaniu budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) mogą być zatrudniani na część etatu.

2. Pracownicy zatrudnieni przy projektowaniu budownictwa prototypowego (wielkopłytowego) mogą pracować w godzinach nadliczbowych w wymiarze do 4 godzin dziennie na podstawie decyzji Dyrektora Biura Studiów, przy czym praca w godzinach nadliczbowych będzie zarządzana tylko w przypadkach koniecznych dla dotrzymania terminów prac.

II. Zasady wynagradzania w Oddziale Doświadczalnym produkcji elementów wielkopłytowych przy Zakładach Produkcji Elementów Budowlanych Nr 1

§ 6. 1. Pracownicy umysłowi będą zaszeregowani wg tabeli stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 będą otrzymywali premie w wysokości do 60% wynagrodzenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym przy współczynniku 1,0. Premię zatwierdza Dyrektor Centralnego Zarządu w zależności od postępu prac, zgodnie z przewidzianymi terminami.

3. Pracownicy fizyczni będą wynagradzani wg kategorii osobistego zaszeregowania stawki dniówkowej (godzinowej) z premią do 100% stawki dniówkowej (godzinowej). Premię zatwierdza Dyrektor Zakładu w zależności od postępu prac, zgodnego z przewidzianymi terminami.

III. Zasady wynagradzania na budowie doświadczalnej obiektu wielkopłytowego, nadzorowanej przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego — Warszawa

§ 7. 1. Pracownicy umysłowi zaszeregowani będą zgodnie z obowiązującymi przepisami Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie i premiowani wg zasad określonych w § 6 ust. 2.

2. Pracownicy fizyczni będą zaszeregowani i premiowani wg zasad określonych w § 6 ust. 3.

IV. Postanowienia ogólne

§ 8. Podane w zarządzeniu zasady wynagrodzenia mogą być stosowane — z wyjątkiem określonych w § 6 ust. 1 — tylko w okresie prowadzenia prac badawczych, projektowych i doświadczalnych pierwszych wielkopłytowych budynków.

§ 9. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1954 r.—

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 184 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 sierpnia 1954 r.

Tabela zaszeregowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Oddziale Doświadczalnym przy Zakładzie Produkcji Elementów Budowlanych Nr 1 w Warszawie

Lp.	Stanowisko	Zaszeregowanie: Grupa uposażeń od	do	Współczynnik premiowy	Dodatek funkcyjny
1	Kier. Oddz. Doświadczal.	Ia	Ib	1,0	378
2	Główny Technolog	Ia	Ib	1,0	378
3	St. Inżynier Mechanik	I	Ia	1,0	227
4	St. Kalkulator	3	1	1,0	227
5	St. Technik	4	2	1,0	227
6	St. Majster	5	3	1,0	227

109

ZARZĄDZENIE Nr 185

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 sierpnia 1954 r.

w sprawie planów kwartalnych.

(L. dz. DI/1/3210/54)

W celu ustalenia właściwych zasad planowania okresowego, zapewniających ujawnienie i wykorzystanie wewnętrznych rezerw przedsiębiorstw i zapobiegających ustaleniu planów zaniżonych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Plany kwartalne sporządzają przedsiębiorstwa nadzorowane przez następujące centralne zarządy i zarządy:

1. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego — Warszawa
2. „ „ „ „ — Śląsk
3. „ „ „ „ — Zachód
4. „ „ „ „ — Północ
5. „ „ „ „ — Południe
6. „ „ „ Wojskowego
7. „ „ Robót Instalacyjnych Budownictwa Miejskiego
8. „ „ „ Inżynieryjnych „
9. „ „ Biur Projektowych „
10. „ „ Zakładów Prefabrykacji „
11. „ „ Zarząd Maszyn i Urządzeń Budow. Miejskiego
12. Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego Budownictwa Miejskiego
13. Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

2. Centralne zarządy i zarządy wymienione w ust. 1 opracowują zbiorcze plany kwartalne dla nadzorowanych przedsiębiorstw.

3. Nie należy ujmować w zbiorczych planach kwartalnych — planów kwartalnych następujących jednostek resortu:
1) Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego — Warszawa
2) Zakładów Transportowych Budownictwa Miejskiego Warszawa
3) Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego
4) Biura Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

4. Poza centralnymi zarządami i zarządami następujące jednostki organizacyjne resortu opracowują plany kwartalne:
1) Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych,
2) Instytut Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 2. 1) Plany kwartalne powinny obejmować następujące zadania:
1) wartość produkcji (przerób, obrót, przewóz),

2) produkcję wg ilości,
3) wydajność pracy,
4) zatrudnienie,
5) średnie płace,
6) fundusz płac,
7) zaopatrzenie,
8) remonty kapitalne średnie i bieżące,
9) przewóz ładunków,
10) koszty i ich obniżenie,
11) wnioski kredytowe.

2. Zakres zadań i wskaźników objętych planowaniem kwartalnym może być rozszerzony po uprzednim uzgodnieniu z Departamentem Planowania.

§ 3. Plany kwartalne produkcyjne należy sporządzać na podstawie wskazówek, opracowanych w formie instrukcji, uzgodnionych z zainteresowanymi departamentami i centralnymi zarządami oraz Departamentem Planowania i ustalonych przez następujące komórki kierujące planowania:

1) Departament Planowania — dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, nadzorowanych przez centralne zarządy wymienione w § 1 pkt 1 — 8, oraz dla Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych.

2) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego — Warszawa — dla Zakładów Transportowych Budownictwa Miejskiego Warszawa i Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego — Warszawa;

3) Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego — dla biur projektowych;

4) Departament Produkcji Pomocniczej — dla zakładów nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego;

5) Zarząd Maszyn i Urządzeń — dla Centralnych Warsztatów Sprzętu Budownictwa Miejskiego i Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego;

6) Departament Inwestycji — dla Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego;

7) Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego Budownictwa Miejskiego — dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego;

8) Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych — dla budowlanych przedsiębiorstw powiatowych. zgodnie z zarządzeniem Nr 43 Przewodniczącego P.K.P.G. i Ministra Finansów z dnia 8 marca 1954 r. w sprawie planów kwartalnych budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oraz miejskich przedsiębiorstw remontowo-budowlanych i robót specjalnych (Biuletyn P.K.P.G. Nr 8, poz. 40);

9) Departament Techniki — dla Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego, zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 144 Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 5 czerwca 1953 r., w sprawie trybu opracowania planów instytutów naukowo-badawczych resortów gospodarczych na rok 1954 (Biuletyn P.K.P.G. Nr 18 poz. 76).

§ 4. Plan kwartalny w części przewozu ładunków opracowuje się na zasadach ustalonych i wprowadzonych zarządzeniem Nr 320 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 grudnia 1953 r., w sprawie operatywnego planowania przewozu ładunków i zdolności przewozowej taboru własnego.

§ 5. Niezależnie od instrukcji (branżowych) opracowywanych zgodnie z treścią § 3 departamenty i centralne zarządy, każdy w swoim zakresie działania, opracują w razie potrzeby instrukcje dla poszczególnych części planów kwartalnych, wymienionych w § 2 ust. 1 i uzgodnią je z zainteresowanymi departamentami i centralnymi zarządami.

§ 6. Zasady i tryb opracowania wniosków do planu kredytowego ustalają osobne instrukcje banków specjalnych, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 7. 1. Plany kwartalne powinny być opracowane na podstawie zadań ustalonych w planach gospodarczych rocznych i zaktualizowanych zleceniach.

2. Ustalanie w planach kwartalnych zadań niższych, niż w planach kwartalnych Narodowego Planu Gospodarczego w zasadzie jest niedopuszczalne.

3. W przypadkach wyjątkowych obniżenie zadań może nastąpić:

1) dla przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym jedynie za zgodą Ministerstwa,

2. Dla przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym jedynie za zgodą właściwych prezydiów rad narodowych.

§ 8. Ustalenie zadań w planach kwartalnych powinna poprzedzać dokładna analiza działalności przedsiębiorstw w okresach poprzednich, w celu osiągnięcia korzystniejszych wskaźników techniczno-ekonomicznych.

§ 9. 1. Plany kwartalne przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym przedstawiają do zatwierdzenia Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli kierujące komórki planowania, wymienione w § 3, po uzgodnieniu z zainteresowanymi departamentami i centralnymi zarządami. Plany kwartalne tych przedsiębiorstw uzyskują moc obowiązującą po zatwierdzeniu ich przez Ministra.

2. Plany kwartalne przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym uzyskują moc obowiązującą po zatwierdzeniu ich przez właściwe prezydia rad narodowych; Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych sporządza plan zbiorczy.

§ 10. 1. Plany kwartalne powinny być opracowane i zatwierdzone w takim terminie, aby przedsiębiorstwa mogły otrzymać je po zatwierdzeniu przed rozpoczęciem planowanego kwartału.

2. Szczegółowy terminarz opracowania planów kwartalnych zostanie ustalony po otrzymaniu przez Ministerstwo znajdujące się obecnie w opracowaniu — uchwały Prezydium Rządu w tej sprawie.

§ 11. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 sierpnia 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

110

ZARZĄDZENIE Nr 190

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 sierpnia 1954 r.

w sprawie uzupełnienia załącznika Nr 1 do zarządzenia Nr 58 z dnia 12 marca 1954 r.

(L. dz. D.XIII/2/3672/54)

§ 1. W zestawieniu, stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 marca 1954 r. w sprawie wprowadzenia stawek godzinowych dla modelarzy przy robotach sztukatorskich (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 5, poz. 33) wprowadza się uzupełnienie do rubryki, zawierającej uzupełnienia i poprawki do § 15—22 Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych, dział 15, wg niżej podanej tabeli:

§ i rodzaj robót	Skład zespołu / Nazwa kategorii	a	b	c	d	e	f	Nr
§ 15-22 „b“	Modelarz II kl. / Sztukator 6 kat (5.290)	24,00 / 127,00	24.00 / 127,00	28,00 / 148.00	20.00 / 106.00	24,00 / 127,00	30,00 / 158,50	2,3

§ 2. Uzupełnienie, podane w § 1, należy wprowadzić do wszystkich posiadanych egzemplarzy Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych, poprawionych zgodnie z zarządzeniem Nr 58 z dnia 12 marca 1954 r.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

111

OKÓLNIK Nr 43

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 sierpnia 1954 r.

w sprawie uwzględnienia czasu pracy przewoźników przy ustalaniu wartości przerobu na 1 robotnika w produkcji podstawowej

(L. dz. DI/2/4217/54)

W dotychczasowej praktyce czas pracy przewoźników zatrudnionych w produkcji podstawowej nie był włączony do ogólnej liczby roboczo-godzin, które służyły za podstawę do wyliczenia wskaźnika wydajności pracy.

Ten stan rzeczy powodował nadmierne zatrudnienie przewoźników w stosunku do koniecznych potrzeb, przy równoczesnym niepełnym wykorzystaniu taboru własnego oraz powodował nieprawidłowe kształtowanie się wskaźników wydajności i kosztów własnych. W celu uzyskania skorygowanego wskaźnika wydajności pracy robotników w produkcji budowlano-montażowej, w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym, ustalam co następuje:

§ 1. Czas pracy przewoźników zatrudnionych na budowie, w granicach strefy roboczej będzie ewidencjonowany i brany pod uwagę przy ustalaniu premii dla przedsiębiorstwa.

§ 2. Liczbę godzin rzeczywiście przepracowanych przez przewoźników oraz średnio-miesięczną liczbę przewoźników taboru obcego wykazuje się na podstawie faktycznego stanu wg dziennych kontrolek pracy przewoźników na budowie, sporządzanych na formularzach wzoru B-5 w sposób następujący:

na odwrotnej stronie sprawozdania B-5 poniżej działu IV należy podać liczby przepracowanych godzin w oddzielnych pozycjach dla:

a) przewoźników taboru własnego

b) „ „ obcego oraz podać

c) średnio-miesięczną liczbę przewoźników obcego transportu.

§ 3. Wnioski premiowe zjednoczeń budownictwa miejskiego oraz budowlanych przedsiębiorstw powiatowych powinny być opracowane przy uwzględnieniu zasad podanych w § § 1 i 2.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

112

PISMO OKÓLNE Nr 79

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 sierpnia 1954 r.

w sprawie współzawodnictwa o najlepsze osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych w budownictwie

(L. dz. D.XIII/4/3645/54)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Zatrudnienia i Płac podaje do wiadomości i stosowania wytyczne współzawodnictwa o najlepsze osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych w budownictwie i kryteria do współzawodnictwa opracowane przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — stanowiące załączniki Nr 1 i Nr 2 do pisma okólnego.

Jednocześnie uchyla sią pismo okólne Nr 43 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 maja 1953 r. w sprawie współzawodnictwa międzyhotelowego (Dz. Urz. MBMiO Nr 8, poz. 102)

Dyrektor Departamentu **W. Kędzierski**

Załącznik Nr 1 do pisma okólnego Nr 79 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31.VIII.54 r.

Wytyczne

współzawodnictwa o najlepsze osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych w budownictwie

I. Dla podniesienia stylu pracy, uświadomienia polityczno-społecznego pracowników zamieszkałych w hotelach robotniczych oraz zabezpieczenia ze strony administracji odpowiednich warunków bytowych pracownikom w hotelach i D.M.R. wprowadza się w życie współzawodnictwo „o najlepsze osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych w budownictwie".

II. Do współzawodnictwa przystąpić mogą wszystkie zjednoczenia, które posiadają hotele robotnicze podległe resortowi Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

III. Przystąpienie do współzawodnictwa następuje po zapoznaniu się z wytycznymi na ogólnej naradzie w zjednoczeniu z udziałem:

a) przedstawicieli dyrekcji (obowiązkowo dyrektor lub zastępca).

b) przedstawiciel Rady Zakładowej

c) przedstawiciel Podstawowej Organizacji Partyjnej,

d) przedstawiciel organizacji społecznych jak Liga Kobiet, Z.M.P.,

e) wszyscy kierownicy hoteli robotniczych,

f) przewodniczący samorządów hotelowych.

O zgłoszeniu udziału w wyżej wymienionym współzawodnictwie dyrekcja zjednoczenia powiadamia terenowy Zarząd Okręgu Związku Zawodowego, nadzorujący centralny zarząd, Społeczną Komisję Kontroli Kwater przy właściwym terenowo prezydium rady narodowej.

Udokumentowanie udziału we współzawodnictwie powinno być wpisane w książce zobowiązań przy zjednoczeniu i w poszczególnych hotelach robotniczych, z uwidocznieniem wszystkich zobowiązań tak ze strony administracji hotelu jak i samych mieszkańców w kierunku wszystkich prac postawionych w kryteriach.

IV. Przed przystąpieniem do współzawodnictwa na terenie hotelu kierownictwo hotelu wraz z samorządem hotelowym i pracownikami administracyjnymi hotelu zapoznaje mieszkańców na ogólnym zebraniu z zasadami współzawodnictwa.
Następnie hotel zgłasza Radzie Zakładowej swoje przystąpienie do współzawodnictwa.

V. Współzawodnictwo o tytuł „najlepszego osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych" rozpoczyna się od 1.VII. 1954 r. i trwać będzie w okresach półrocznych.
Pierwszy etap trwać będzie od 1.VII — 31.XII.54 r., następny etap trwać będzie od 1.I — 30.VI.55 r. itd.

VI. Po pierwszym etapie współzawodnictwa, kierownictwo hotelu wspólnie z samorządem hotelowym. Radą Zakładową oraz Komisją Współzawodnictwa Pracy dokona podsumowania wyników. Materiały z podsumowania prześle w terminie od dnia 15-go następnego miesiąca do zjednoczenia.

Zjednoczenie na podstawie otrzymanych materiałów podsumowuje osiągnięcia swoich hoteli na szczeblu zjednoczenia przy udziale Podstawowej Organizacji Partyjnej, Rady Zakładowej, terenowego Zarządu Okręgowego Związku, organizacji społecznych, typując najlepszy hotel.

Wyniki z podsumowania z podpisami wszystkich w/w przedstawicieli zjednoczenie przesyła do nadzorującego centralnego zarządu a odpis do terenowego Zarządu Okręgowego w terminie do dnia 25-go tegoż miesiąca. Centralny zarząd po otrzymaniu materiałów i ich przeanalizowaniu w terminie do dnia 30-go wytypuje najlepszy hotel w najlepszym zjednoczeniu i przekaże materiały do Ministerstwa, Departament Zatrudnienia i Płac, oraz odpis do Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Ministerstwo po otrzymaniu materiałów z centralnych zarządów wytypuje przy udziale przedstawiciela Zarządu Głównego 3 najlep-

sze hotele w 3 najlepszych zjednoczeniach i w terminie do 5-go następnego miesiąca prześle odpowiednie wnioski do Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przem. Mat. Bud. Komisja Współzawodnictwa Pracy przy Zarządzie Głównym w/w Związku przy udziale przedstawicieli Ministerstwa oraz członków Komisji Współzawodnictwa po przeanalizowaniu materiałów z 9 wyróżnionych hoteli, przeprowadza na miejscu lustrację stwierdzając, czy podsumowanie jest zgodne ze stanem faktycznym i typuje najlepsze 3 hotele w najlepszych zjednoczeniach, zachowując następującą kolejność:

I nagrodę w sumie zł 6.000
sztandar przechodni i dyplom uznania

II nagroda w sumie zł 4.000
dyplom uznania

III nagroda w sumie zł 2.000
dyplom uznania.

Sztandar przechodni otrzymuje najlepsze zjednoczenie natomiast dyplom i nagrodę pieniężną wyróżniający się hotel. Nagrody pieniężne otrzymuje do podziału zjednoczenie które przy udziale ternowego Zarządu Okręgowego dokonuje podziału na poszczególne hotele, które włożyły największy wkład pracy i osiągnęły najlepsze rezultaty w swoich zjednoczeniach. Przy typowaniu najlepszych hoteli jednym z podstawowych warunków będzie udział we współzawodnictwie wszystkich hoteli w ramach zjednoczenia.

Załącznik Nr 2 do pisma okólnego Nr 79 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 31.VIII.54.

Kryteria do współzawodnictwa o najlepsze osiągnięcia zjednoczenia na odcinku hoteli robotniczych.

1. Podniesienie świadomości socjalistycznej wśród mieszkańców hoteli przez:
   a) udział mieszkańców w socjalistycznym współzawodnictwie pracy w zakładzie, stosunek do socjalistycznej dyscypliny pracy,
   b) stosunek mieszkańców hoteli do Związku Zawodowego, terminowość opłacania składek, werbunek nowych członków Związku.

2. Pogłębienie sojuszu robotniczo-chłopskiego:
   a) wyjazdy mieszkańców hotelu w ramach ekip łączności miasta ze wsią, w szczególności do spółdzielń produkcyjnych, PGR, POM-ów,
   b) pomoc w pracach: żniwnych, wykopowych, siewnych, remonty pomieszczeń gospodarczych i mieszkalnych, naprawy i remonty maszyn i narzędzi rolniczych,
   c) popularyzacja wyższej techniki pracy na roli wśród mieszkańców hoteli,
   d) wyjazdy zespołów artystycznych z hoteli na wieś.

3. Bezpośrednia pomoc i opieka kierownictwa zjednoczenia i budów (inżynierów, techników, majstrów, pracowników administracyjnych) w podnoszeniu na wyższy poziom świadomości zamieszkałych w hotelach:
   a) udział w naradach samorzadu w celu pobudzenia inicjatywy usuwania trudności,
   b) udział w życiu świetlicowym, dekoracje świetlic, pomoc w organizowaniu zespołów świetlicowych, pomoc w opracowywaniu gazetek ściennych itp.,
   c) wygłaszanie pogadanek na tematy produkcyjne o nowych metodach pracy, rozpowszechnianie twórczej inicjatywy z zakresu usprawnień technicznych,
   d) doprowadzenie szkolenia zawodowego z zakresu techniki wśród murarzy, betoniarzy, cieśli,
   e) mobilizacja wszystkich hoteli w ramach zjednoczenia do przystąpienia do współzawodnictwa hotelowego.

4. Życie kulturalno-oświatowe i polityczno-wychowawcze:
   a) frekwencja oraz udział zakwaterowanych robotników w życiu świetlicowym,
   b) organizowanie zespołów recytatorskich, chóralnych, teatralnych,
   c) tworzenie kół dyskusyjnych o tematyce zawodowej, politycznej, ekonomicznej, literackiej, sportowej itp.,
   d) popularyzacja czytelnictwa książki i prasy, składanie recenzji ze zbiorowego czytania książek, organizowanie prasówek,
   c) organizowanie szkolenia wewnątrz-hotelowego w zakresie szkoły podstawowej i pogłębienia wiadomości zawodowych robotników oraz organizowanie wszechnicy radiowej,
   f) wyświetlanie filmów w świetlicy, prowadzenie każdorazowo dyskusji nad wyświetlonym filmem,
   g) jaknajszersze włączenie się mieszkańców do organizowania wystaw, gablot, dekoracji zewnętrznych i wewnętrznych, redagowanie co najmniej raz w miesiącu gazetek ściennych (w celu właściwej realizacji wymienionych punktów należy wejść w ścisły kontakt z Towarzystwem Wiedzy Powszechnej, TPPR, i LPŻ z najbliżej położonym hotelem robotniczym lub DMR i organizować wspólnie występy artystyczne na terenie tych hoteli oraz korzystać z usług własnych zespołów artystycznych).

5. Życie sportowe — kontakt i współpraca z terenowym Zrzeszeniem Sportowym „Budowlani":
   a) organizowanie kół sportowych, siatkówki, piłki nożnej itp.,
   b) popularyzacja sportu wśród robotników zakwaterowanych, urządzanie zawodów i konkursów oraz współzawodniczenie w tym zakresie z innymi zespołami hoteli robotniczych.

6. Samorząd hotelowy:
   a) współpraca z kierownictwem hotelu, świetlicy i organizacjami społecznymi i związkowymi, reprezentowanie kolektywu robotniczego na zewnątrz,
   b) mobilizacja mieszkańców do jaknajszerszego włączania się do współzawodnictwa w różnych formach np. o tytuł najlepszego pokoju sypialnego itp.,
   c) likwidacja pijaństwa, chuligaństwa, bikiniarstwa, hazardu itp.,
   d) oddziaływanie na mieszkańców hotelu w celu poszanowania mienia społecznego, utrzymanie kultury miejsca zamieszkania,
   e) mobilizacja mieszkańców do podejmowania i realizacji zobowiązań w kierunku oczyszczania terenu, zakładania trawników i zieleńców wokół hotelu i remonty urządzeń i sprzętu hotelowego itp.

7. Wyposażenie i urządzenie hotelu robotniczego w sprzęt hotelowy, pościel, sprzęt usługowy — powinno być zgodne z zarządzeniami, szczególniej z zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7.V.54 r. w sprawie norm powierzchni i wyposażenia oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych w przemyśle i budownictwie.

8. Urządzenia przeciw pożarowe: właściwe zabezpieczenie hotelu w sprzęt stały lub profilaktyczny zgodnie z obowiązującymi przepisami B.O.P.

9. Urządzenia socjalne:
   a) wydzielenie odpowiedniej ilości pomieszczeń na pranie i suszenie odzieży, do podgrzewania i przyrządzania we własnym zakresie posiłków,

b) właściwe urządzenie łaźni, natrysków wewnątrz hotelu oraz umywalni z odpowiednią ilością kranów z dopływem ciepłej i zimnej wody, magazynów na czystą i brudną pościel, toalet — z zachowaniem wydanych w tym zakresie obowiązujących normatywów.

10. Urządzenia higieniczne i badania lekarskie:

a) izolatki, punkty sanitarne, apteczki z lekarstwami,

b) wstępne i okresowe badania lekarskie robotników,

c) kontrola czystości izb mieszkalnych, higieny osobistej zakwaterowanych robotników i personelu administracyjnego,

d) częstotliwość zmiany bielizny pościelowej i ręczników.

11. Czystość wewntęrzna hoteli: utrzymanie w czystości wszystkich wnętrz, wszystkich pomieszczeń sypialnych, usługowych, socjalnych i kulturalnych, czystość i kultura placu przed hotelem.

12. Świetlica — wyposażenie świetlicy w sprzęt usługowy: stoły, krzesła, szafy na książki, stół pingpongowy, wyposażenie w gry rozrywkowe, dostateczną ilość książek w bibliotece świetlicowej, odpowiednie pomieszczenie na czytelnię; w przypadkach małych ilości zakwaterowanych powinny być zorganizowane „czerwone kąciki” wyposażone w prasę codzienną oraz gry rozrywkowe.

13. Akcja socjalna:

opieka socjalna nad kobietami i młodzieżą zamieszkałą w hotelach robotniczych,
rozwijanie przyhotelowych ogrodów działkowych i czuwanie nad ich właściwą uprawą, umożliwianie korzystania z placówek socjalnych a szczególnie umieszczanie niemowląt w żłobkach i przedszkolach itp.

14. Działalność sieci O.Z.R. w dostosowaniu do potrzeb zamieszkałych w hotelach robotniczych:
ilość stołówek, kiosków, bufetów, sklepów wielobranżowych, barów mlecznych, jakość obiadów i pełnego zaopatrzenia w artykuły konsumpcyjne, działalność punktów usługowych: krawieckich, fryzjerskich, szewskich itp.

15. Planowanie pracy socjalno-bytowej i kulturalno-oświatowej, kolektywność w opracowaniu i realizacji prac w hotelach robotniczych z udziałem samorządu i aktywu społecznego budowy, kontrolowania i dotrzymywania terminów zaplanowanej pracy.

KOMUNIKAT Nr II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 174

z 13.VIII.54 r. L. dz. DVII/1/7354/54 w sprawie realizacji osiedli mieszkaniowych A-31 i A-32 w Nowej Hucie.

Zarządzenie Ministra Nr 176

z 13.VIII.54. r. L. dz. C.Z.Z./111/54 w sprawie instalacji centralnego ogrzewania w 1954 r.

Zarządzenie Ministra Nr 178

z 20.VIII.54 r. L. dz. DII/4001/54 w sprawie koordynacji prac biur projektowych z planami realizacji inwestycji Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR”.

Zarządzenie Ministra Nr 180

z 24.VIII.54 r. L. dz. CZBProj/54 w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych przy opracowywaniu projektu Stadionu Sportowego w Warszawie.

Zarządzenie Ministra Nr 182

z 24.VIII.54 r. L. dz. CZBProj/54 w sprawie rozliczeń premii pracowników produkcyjnych biur projektów nadzorowanych przez Cetnralny Zarząd Biur Projektowych za prace wykonane do dnia 31.VII.54 r.

Zarządzenie Ministra Nr 183

z 25.VIII.54. L. dz. CZBProj/54 w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów nadzorowanych przez Centralny Zarząd Biur Projektowych.

Zarządzenie Ministrów: Handlu Wewnętrznego i Budownictwa Miast i Osiedli

z 11.V.54 r. w sprawie przekazania przez przedsiębiorstwo państwowe Okręgowe Przedsiębiorstwo Detalu i Barów Mlecznych w Warszawie, baru mlecznego w Warszawie przy ul. Anielewicza 13/25 na rzecz Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Warszawa 2.

Zarządzenie Ministrów: Państwowych Gospodarstw Rolnych i Budownictwa Miast i Osiedli

z 21.IV.54 w sprawie przekazania gospodarstwa Toczyska Czortki pow. Sokołów.

Zarządzenie Ministrów: Państwowych Gospodarstw Rolnych i Budownictwa Miast i Osiedli

z 21.IV.54 r. w sprawie przekazania gospodarstwa Bałki powiat Sokołów.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli i Handlu Wewnętrznego

z 25.VI.54 r. w sprawie realizacji podstawowych inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym Ministerstwa Handlu Wewnętrznego na rok 1954.

Zarządzenie Ministrów: Rolnictwa i Budownictwa Miast i Osiedli

z 8.VII.54 r. w sprawie przekazania grup budowlano-remontowych państwowych ośrodków maszynowych, budowlanym przedsiębiorstwom powiatowym oraz bazom sprzętu i transportu przy wojewódzkich zarządach budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

Okólnik Ministra Nr 44

z 20.VIII.54 r. L. dz. DXIII/5/54 w sprawie trybu i terminów uruchamiania wstrzymanych przez oddziały banku finansującego do wypłaty kwot stanowiących przekroczenie miesięcznego planu funduszu płac w jednostkach wykonawstwa budowlano-montażowego i instalacyjnego.

Okólnik Ministra Nr 45

z 20.VIII.54 r. L. dz. GIBHP/54 w sprawie weryfikacji pracowników służb bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli

Okólnik Ministra Nr 46

z 24.VIII. 54 r. L. dz. DAG-II-20/54 w sprawie telefonicznych rozmów zamiejscowych.

Pismo okólne Nr 78

z 19.VIII 54 r. L. dz. DAG/220/1/54 w sprawie zaopatrywania w materiały biurowe, kanceleryjne i intendenckie.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 25, dział 5, rozdział 17, wpływy z wydawnictw. —

Cena zł 2.00

P.W.W.R.N. — Warszawa. 1954.
Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 1965 z dn. 6.IX.54 r. Podpis. do druku 24.IX.54. Druk ukończ. 8.X.54. Obj. 1 1/4 ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII, A1 60 g. 5-B-20213.

ODBIORCA: